

Smartnewz AR 2019/4842

Aan het wonen in een verstedelijkte omgeving is een zekere mate van inbreuk op de privacy inherent

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 11 september 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3107 - Op SmartNewz sinds: 16 september 2019

Het college van burgemeester en wethouders van Utrecht heeft een omgevingsvergunning verleend voor het verbouwen en vergroten van vier woningen. De aanvraag voorziet in vergroting van de vier naast elkaar gelegen woningen door daar vier dakopbouwen op te plaatsen. Deze dakopbouwen vormen een extra verdieping op de woningen die oorspronkelijk uit alleen de begane grond en een eerste verdieping bestaan.

Appellanten wonen op de eerste en tweede verdieping van het tegenover de percelen gelegen pand. Zij kunnen zich niet met het project verenigen omdat zij stellen dat door realisering van de dakopbouwen hun privacy in de woningen, en de bezonning van de woningen in onevenredige mate worden aangetast. Ook vrezen zij voor aantasting van de gebruiksmogelijkheden van hun pand, door meer overlast van het stallen van fietsen op de stoepen in de straat.

Het project is in strijd met de beheersverordening. Het college heeft de omgevingsvergunning met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, gelezen in verbinding met artikel 4, eerste en vierde lid, van Bijlage II van het Besluit omgevingsrecht verleend, teneinde het project mogelijk te maken. Het heeft daarbij aangesloten bij de voorwaarden in artikel 4.2.3 van de beheersverordening met betrekking tot de mogelijkheid van het verlenen van een omgevingsvergunning voor een extra bouwlaag.

Het geschil spitst zich toe op de realisering van de dakopbouwen op de woningen.

De Afdeling oordeelt dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het college zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bouwplan geen afbreuk doet aan het stedenbouwkundige beeld van de Goedestraat. Verder heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het college in de omstandigheid dat de privacy in de woning van appellant door het bouwplan mogelijk enigszins zal afnemen ten opzichte van de huidige situatie, geen aanleiding heeft hoeven zien om de vergunning te weigeren. Zij heeft daarbij terecht in aanmerking genomen dat, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer de uitspraak van 19 september 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX7716), aan het wonen in een verstedelijkte omgeving een zekere mate van inbreuk op de privacy inherent is en dat ook in de huidige situatie reeds sprake is van inkijk in de woningen over en weer. Ook het betoog over de bezonning faalt. Ook daarbij is van belang dat het bouwplan is gelegen in een verstedelijkte omgeving met beperkt beschikbare ruimte. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het college de belangen van appellant bij het onveranderd behouden van zonlicht in zijn woning niet behoefde te laten prevaleren boven de belangen van de aanvragers bij het kunnen realiseren van een grotere woning, met gebruikmaking van de daartoe beperkt beschikbare ruimte.

Dat in de woningen meer leefruimte voor de bewoners wordt gecreëerd, heeft niet als rechtstreeks gevolg dat meer overlast van geparkeerde fietsen te verwachten is. Dit betoog valt daarom ook.

Mr. drs. C.C.J. (Carmen) Hartendorf (Lexquis)

WETINGANG

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.12 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.1 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Besluit omgevingsrecht bijlage II , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

afwijkactiviteit, beheersverordening, bouwvergunning, omgevingsvergunning